

(דף קו ע"א) אל תקרי עמי אלא עמי בשותפנו.

אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחימאי דאתרחק מני, ולבי ער פד אתיא לגבי, לבלה דהות נשואה לחתו, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הו' יכלין למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הנה תמן דהנה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתפלל בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא הו' אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם טז) וריח אפד פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הו' משקין לה אסיין אחרנין, ולא הו' מהניין לה, עד דאתא (דהא) אסיא קרטנא אסתפלל בדפיקו דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב) קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא ו' דפיק לתרעא, בשית (דפיקין) פרקין דדרועין, ורזא דמלה (שם יד) ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש, בתר"י ש"ש, בתרין דרועין שית פרקין, וכלהו רמיוזין במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת.

ועליהו אתמר פתחי לי באת ב', (תהלים קיח ט) פתחו לי שערי צדק, (שם כד ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, ובגין דא פתחי לי באת ב', (שם קיח כ) זה השער ליהו"ה, ודא את ב' מן בראשית, אחותי באת א' מן בראשית, רעיתי באת ר' מן בראשית, יונתי באת י' מבראשית, תמתי באת ת' מן בראשית, שראשי באת ש' מן בראשית, (נמלא טל, רזא דמלה יהו"ה אה"ד דסליק לחשבון ט"ל), דבר אחר נמלא ט"ל באלהי"ם, וביה איהי מליא"ה, באן אתר ביומא שביעאה דאיהו שתיתאה, ועל רישיה י' עטרה כלילא מעשרה, י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי ה' אפיקי מים, ו' רוחא דנפיק מאזן שמאלא, רוח צפנית דהה נפיק מאזן שמאלא דלבא, והנה מנישב בכנור דדוד והנה מנגן מאליו, ועליה אתמר קול דודי דופק, דבקדמיתא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ה, עד דאתער ו' לגבי דאיהו רוח, ומיד קול דודי דופק בשית אתוון מן בראשית, דאינון לקבל שית תיבין דיחודא, ואינון לקבל שית יומי בראשית.

ועוד פתחי לי ביומא קדמאה דאיהי ימינא, דעליה אתמר (שם קמה טז) פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון, ידיה יודיה, דא י' דאיהו לימינא, אחותי ביומא תניינא דתמן ה', יונתי ביומא תליתאה דתמן ו', שראשי נמלא טל ביומא רביעאה (נ"א תליתאה), דאיהו כללא דיו"ד ה"א וא"ו דאיהו חושבון ט"ל, ודא איהו גופא וברית דחשבינן חד בחשבון, דאיהו וא"ו דסליק אה"ה, ו' עלאה עמודא דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחזי על תרוייהו דאינון חד.

קנצותיו אלין שית קצוות דאינון ה"א, שית פרקין דכלילן בתרין שוקין, דאינון יום חמישי ויום ששי, דעליהו אתמר (שיר ח טו) שוקיו עמודי שש, רסיסי לילה דא שכינתא תתאה כלילא מיו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואמאי אתקריאת לילה, דאיהי ליל שבת ליל שמורים, דאיהי ודאי ליהו"ה, בהוציאז אותם מארץ מצרים. ועוד אני ישנה במשנה, ולבי ער באורייתא, דאתמר ביה (שם ב יג) התאנה חנטה פגיה, דאינון תלמידי חכמים כל"ב נתיבות פליאות חכמה, כל"ב אלהי"ם דעובדא

(דף קו ע"ב) דבראשית, בל"ב דאיהו ב' מן בראשית ל' מן לעיני כל ישראל, (שיר ב יג) והגפנים סמדר נתנו ריח אליו בעלי מצות, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך באורייתא דבכתב, יפתי ולכי לך בהלכה אורייתא דבעל פה, ועוד אני ישנה בתלת מאה ושתין וחמש פקודין דלא תעשה, כחושבן אתון ישנ"ה, ולכי ער ברמ"ח פקודין דעשה כחושבן ולב"י ור' מער, רמז דאתייהבו מימינא ומשמאלא, מאי ע' מן ער דאיהו בתוספת, דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים לג כח) עין יעקב, דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פקודין דעשה ולא תעשה. דאתייהבו מימינא ומשמאלא ביה פלילין.

ועוד קול דודי דופק דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו תור"ה פליל תרי"א, דאתייהב מתרין דרועין דתמן אבא ואימא דאינון י"ה, ובהון אשתלים תור"ה דאיהו ו' פליל תרי"ג, ה' תתאה אורייתא דבעל פה פלילא מבילהו אתון, ובה אשתלים יהו"ה.

ועוד אני ישנה, שניה ודאי לחכמה דאיהי י', כד אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו', ורזא דמלא (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ בונן שמים בתבונה, בחכמה דאיהו אבא י', יסד ברתא דאיהי ארץ, ה' זעירא הארץ ודאי, בונן שמים דא ו', בתבונה דא אימא עלאה, דבינה אתקריאת לעילא כד איהי עם בעלה, תבונה אתקריאת לתתא כד איהי עם ו', דאיהו בן, ו', ות' דאיהו תפארת, אשתארת איהי ה' עמיה, ובההוא זמנא דאת י' איהו עם אימא, ואיהו מרחק מינה, אתמר בה אני ישנה (ואיהי שניה לה).

ועוד ישנה בגלותא, דלא דפיק בה, ובההוא זמנא דייתי בעלה, קול דודי דופק דאיהו ו' רחימו דילה, רוח צפנית נפיק לגבה דנשיב בכנור דוד, ורוח דרומית מסטרא דימינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה.

ובזמנא דייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית בגוונא דקרפן עולה ויורה, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהוה יהו"ה, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריך הוא מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנימא מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דילה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי כי אני יהו"ה וגומר, כד יהא יהו"ה כדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עץ מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.

על בן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, ובינה אמו, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולבתר דאתדבק באשתיה דאיהו ה' והיו לבשר אחד, ודא איהו קרפן עולה ויורה, קרפן קריבו דאתון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרפן ליהו"ה, דאתקריבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרפן ליהו"ה, מאי אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו קריבו דאתון, ומאן קריב